

Gezaagde steurgarnaal

Porselijkrabbetje, mannelijk

Lange snotolf

Steenslijmvis in getijzone

UIT DE ARCHIEVEN VAN JOOP STALENBURG

Fotografie ode aan mooiste zaken

Heel lang heeft 'ie het volgehouden, Joop Stalenburg. 'Ik fotograferen onderwater? Nooit! Dat leidt alleen maar teveel van de duik af.' Maar zo'n twee jaar alweer is hij om. En hoe. Als 'buitenstaander' heeft hij zich ontwikkeld tot een fotograaf die gezien zijn korte staat van dienst erg mooi en opmerkelijk werk aflevert. En wat zegt Joop Stalenburg, de man die samen met zijn inmiddels echtgenote Felice (de Zwart) om de andere week bij de Zeelandbrug huist en ook regelmatig naar Bretagne afreist, nu over die onderwaterfotografie? 'Ik duik 20 jaar en fotografeer zo'n twee jaar. Altijd heb je de mooiste zaken mogen zien en nu is het gewoon de tijd om er eens een ode voor te maken. Fotograferen is voor mij zoets als verhalen vertellen. Iets dat je hebt mee gemaakt proberen zodanig uit te dragen dat jouw gevoel dat je erbij had, naar wederzijdse tevredenheid overkomt.'

Zijn camera is de 5050 van Olympus, digitaal, vorig jaar nog ultramodern, nu antiek, maar nog steeds ongeëvenaard; de flitser is de D180 Inon en hij werkt met een 19mm groothoeklens van Inon. PT 015 is het onderwaterhuis. Overigens: behalve in Zeeland en Bretagne is Joop Stalenburg samen met Felice ook onderwater geweest in de Mediteranee, bij Port Cross de wrakken en twee keer Rode Zee. Liefst reist hij met de eigen bus, boot en compressor zodat 'ie helemaal onafhankelijk is. Op deze en de volgende pagina's in Onderwatersport een keuze van zijn foto's die een beeld schetsen van hetgeen hij onderwater vindt. Devotie, het zeepaardje. Het Chinese masker van de steurgarnaal. De brede armen en het kleine kontje van de (Bul)-porselijkrab. Het onderzoekend loeren naar zeepokruimeltjes van de steenslijmvis. De schol ook die zich hoog oprichtte en langzaam een rondje om hem zwom.

Sepioida close up

Bostoniensis met verwilderde blik

Paring sepiola's

Wilma, het zeepaardenvrouwtje van zomer 2004

Portret van een schoel

UIT DE ARCHIEVEN VAN JOOP STALENBURG

Eigen bruine poel de absolute top

Voor Joop Stalenburg is zijn 'eigen' bruine poel de absolute top. Hij heeft niets tegen die duikers die zomaar een parcoursje zwemmen, links de mosselvelden zien, rechts de oesterbeddingen en ertussen wat wegschietende grondels, donderpadden en krabgespuis. Maar, zo zegt hij, hoeveel meer zie je als je echt gaat kijken. De grootste lol heeft hij als 'ie de kleinste beestjes ontdekt en er met de grootste ogen naar kijkt. 'De vraag of daar een bultrug tegenop kan? Ach een bultrug is absolute top, stuur maar langs. Maar zeg nou zelf: het is toch veel toffer om te ontdekken en ook dus vast te leggen dat de Oosterschelde absolute top is?' Die tropische koraalriffen, ze zijn ook mooi natuurlijk, daar niet van. Maar zegt Stalenburg: 'Als ik in Nederland een mooie foto maak dan zie ik er echt een stukje van mezelf in terug. Hoe ik daar geworsteld heb (en ben bovengekomen) om de pracht die in dat kleine of het schimmige grotere optimaal vast te leggen.' Zijn camera noemt hij 'een kanjer in de macro', heeft net even betere ogen dan hijzelf en dat verrast 'm steeds. 'Grootboek in Nederland is best wel heel erg moeilijk. Je hebt er gewoon het ultieme zicht niet voor. Geen 20 meter. Je moet daarvoor heel veel duiken en je kansen afwachten.' Volgens Stalenburg is dat ook fotografie. Vaak duiken en je kansen benutten.